RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 101.391 van 30 november 2001
in de zaak A. 101.329/XIV-2440.

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
advocaat T. GEUKENS,
kantoor houdende te 3512 STEVOORT-HASSELT,
Hasseltse Dreef 130

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beiden van XXX nationaliteit, op 6 maart 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 22 januari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan beide verzoekende partijen ter kennis gebracht op 13 februari 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 2 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 20 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. GEUKENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur K. BRUYNINCKX, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat de raadsvrouw van de verzoekende partijen ter terechtzitting uitstel van de terechtzitting vraagt; dat zij argumenteert dat ze pas daags voordien het dossier van haar voorganger heeft gekregen;

Overwegende dat de raadsvrouw verder ter terechtzitting verklaart dat ze op 31 mei 2001 het mandaat ad litem heeft gekregen;

1.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij zich tegen dit uitstel verzet, argumenterend dat de advocaat van de verzoekende partijen ter griffie inzage kon nemen van het administratief dossier en dat de verzoekende partijen tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hebben gevorderd;

1.3. Overwegende dat de verzoekende partijen op 6 maart 2001 zowel een beroep tot nietigverklaring als een vordering tot schorsing van de thans bestreden beslissingen hebben ingediend; dat hieruit kan worden afgeleid dat, naar de mening van de verzoekende partijen, het beroep dringende behandeling door de Raad van State behoeft; dat immers het indienen van een vordering tot schorsing van de bestreden beslissingen inhoudt dat, naar de mening van verzoekende partijen, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de door hen bestreden beslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te veroorzaken en deze vordering bij voorrang dient te worden beslecht; dat het toekennen van enig uitstel van de terechtzitting, behoudens bijzondere omstandigheden, niet te verenigen is met de door de wetgever gewilde spoedbehandeling van een vordering tot schorsing van

de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling; dat gelet op de in artikel 4 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bepaalde orde van voorrang alsook op de in artikel 26, tweede lid, van voornoemd besluit, bepaalde oproeping van de partijen om spoedig te verschijnen, dit onverkort geldt indien zoals te dezen, eerst het beroep tot nietigverklaring met toepassing van de artikelen 4 en 26 van voormeld besluit, ter terechtzitting wordt gebracht;

Overwegence dat de advocaat van de verzoekende partijen met een op 16 juli 2001 ter post afgestempelde brief laat weten dat zij haar confrater opvolgt; dat zij derhalve de raadsvrouw was van de verzoekende partijen wanneer deze, met toepassing van artikel 26, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000, kennis namen van het verslag van het auditoraat over hun zaak; dat verder de verzoekende partijen en hun advocaat, met toepassing van artikel 26 van het genoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000, gedurende de in de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag bepaalde termijn inzage konden nemen van het dossier; dat de raadsvrouw van verzoekende partijen ter terechtzitting niet betoogt noch aantoont dat zij van deze wettelijke mogelijkheid tot inzage en kennisneming van het dossier geen gebruik kon maken, noch dat de haar daartoe in de beschikking toegekende termijn onvoldoende was; dat de advocaat van de verzoekende partijen ook op de in de beschikking gestelde vragen heeft geantwoord vóór de terechtzitting; dat er derhalve geen bijzondere omstandigheden worden aangevoerd om uitstel van de terechtzitting in te willigen; dat derhalve het verzoek tot uitstel niet wordt toegestaan;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen België binnenkomen op 18 januari 2001 en zich dezelfde dag vluchteling verklaren; dat op 22 januari 2001 de minister van Binnenlandse Zaken in hoofde van beiden beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 9 februari 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissingen zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953; dat deze bepaling wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaat om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is; dat deze verdragsbepaling geen

duidelijke en juridisch volledige bepaling is die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, oplegt; dat aan deze bepaling derhalve een directe werking moet worden ontzegd; dat de verzoekende partijen de rechtstreekse schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève niet dienstig kunnen inroepen, dat het eerste middel niet ontvankelijk is;

4. Overwegende dat de verzoekende partijen in een tweede middel de schending van artikel 5 EVRM aanvoeren; dat zij ter zake uiteenzetten wat volgt :

> "Vermeld artikel garandeert het recht op 'persoonlijke vrijheid' en 'veiligheid'. Door de uitvoering van de bestreden beslissing wordt dit recht op geen enkele wijze gegarandeerd.
> Uitvoering van de bestreden beslissing zou namelijk inhouden dat verzoekers zouden terechtkomen in een omgeving waar de staat en het gezag wordt beheerst door het recht van de sterkste.";

Overwegende dat de verzoekende partijen zich in het middel beperken tot algemene affirmaties zonder in concreto aan te tonen op welke wijze de bestreden beslissingen de in het middel aangehaalde verdragsbepaling schenden; dat een middel dat op zulk een summiere wijze is ontwikkeld de Raad van State niet toelaat zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen; dat het middel niet ontvankelijk is;

5. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van aritkel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig november tweeduizend en één, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **G. DEBERSAQUES.**